

ČASOPIS PRE CELÚ RODINU

manna

Marec 2019 | Číslo 36

Viera na živého Boha

Bohu veriť je istota,
že nebudeme oklamaní

Bud' nádoba

Pán Ježiš hľadá nádoby,
v ktorých urobí div
a skrze ktoré urobí div

Ked' čerpáme z neba,
je to vidno

Ked' som našla...

Ked' som našla Teba,
našla som seba,
tú čiastku môjho bytia,
bez ktorej život nemá zmysel.

Ked' som našla Teba,
našla som Lásku,
ktorá nemá ani začiatok, ani koniec.
Je večná.

Bez Teba všetko zmysel stráca
a žiť na tejto zemi sa neopláca tomu,
kto neplní vôľu Tvoju.

Preto, ak nepoznáte Božiu vôľu,
hľadajte ju,
lebo bez toho poznania
márne je ponáhl'anie.

Bez Boha v strede nášho bytia
náš život zmysel stráca
tu na tejto zemi.

Natália Hansmanová

EDITORIÁL

Žalm 91

Kto býva v úkryte
Najvyššieho, odpočíva v
tôni Všemohúceho, nech
povie Hospodinovi: „Moje
útočisko a moja pevnosť je
môj Boh, v ktorého dúfam.“
On ťa vyslobodí z osídla
lovca a zo zhubného moru.
Peruťou svojou ťa prikryje,
útočisko nájdeš pod jeho
krídlami, štítom a úkrytom je
jeho vernosť. Príšery nočnej
nemusíš sa báť, ani šípu,

čo letí vo dne, ani moru, čo sa
prikráda v tmách, ani nákazy, čo
pustoší napoludnie. Keby ti po
boku padli tisíce a desaťtisíce po
pravici, teba to nezasiahne. Len
čo otvoríš oči, uzrieš odplatu
bezbožných. Ak máš útočisko v
Hospodinovi, u Najvyššieho svoj
príbytok, nič zlé sa ti nestane,
nijaká pohroma sa k tvojmu
stanu nepriblíži. Veď on svojim
anjelom prikáže, aby ťa chránili
na všetkých твоjich cestách. Na
rukách ťa budú nosiť, aby si si
neudrel nohu o kameň. Po levovi
a zmiji budeš kráčať, pošliapeš
levíča i draka. Vyslobodím ho,
lebo sa ma pridrža, ochránim ho,
lebo pozná moje meno. Keď ma
bude vzývať, odpoviem mu, v
súžení budem s ním, vytrhnem
ho a oslávim. Nasýtím ho dlhým
životom, ukážem mu svoju spásu.

Anna Širková
zodpovedná redaktorka

manna

Kresťanský časopis "Manna"
je štvrťročník a je dostupný zdarma,
financuje sa dobrovoľnými príspevkami.
Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni,
septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedná redaktorka: Anna Širková
Technický redaktor: Vladimír Struhár
Jazyková korektúra: Anna Pintírová

Členovia redakcie:
Anna Širková, Vladimír Červení, Vladislav Širka,
Vladimír Struhár, Anna Pintírová, Pavel Mamojka,
Dan Tomášik, Martin Širka ml., Dávid Mamojka,
Robert Mamojka, Kristína Mamojková,
Jana Záhorcová, Tatiana Valová, Lýdia Mamojková.

Distribúcia pre Srbsko:
Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:
Ivan a Tamara Andrášik, mobil: +421949784221
e-mail: andrasikivan84@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.
Marec 2019.
www.manna.org.rs

Múdre chodenie v nebezpečnom čase.....	4
Viera na živého Boha.....	6
Dostali ste Svätého Ducha, keď ste uverili?.....	8
Niet spravodlivého ani jedného...	10
Ako ťa opísať mám?.....	11
Manipulácia vo vzťahoch.....	12

Keď čerpáme z neba, je to vidno.....	14
Krása a sila letničných bohoslužieb.....	16
Či je Jemu niečo nemožné.....	17
Buď nádoba.....	18
Dotyk majstrovej ruky.....	20
Klietka.....	21
Bolesť a utrpenie.....	22

Múdre chodenie v nebezpečnom čase

„Kto chodí s múdrymi, bude múdry, ale kto sa drží bláznov, zle pochodí.“

Príslovia 13: 20

„Nieкто má priateľov, čo sú mu na škodu, je však aj taký priateľ, čo sa pripúta viac než brat.“

Príslovia 18: 24

Potrebujeme ľudí, ktorí vplývajú na svoju generáciu, a pritom neodbočia od svojich presvedčení. Bear Grylls, známa televízna osobnosť z programu Človek verzus Divočina, je muž ktorý sa tak ľahko nevzdáva a neustále je vystavený nebezpečenstvu. Ešte kým bol malý chlapec, vždy sníval o tom, ako sa jedného dňa vyšplhá na Mount Everest – vrch, ktorý je jeden z najnebezpečnejších vrchov na šplhanie a jeden z tých ťažko zdolateľných. Bearova odhodlanosť v tomto prípade zvíťazila. Vo veku 23 rokov on sa stal jedným z najmladších Britov, ktorí zdolali tento vrch.

Na takýchto pohoriach vládnu extrémne zmeny počasia, nedostatok kyslíku a stále nebezpečenstvo lavín a smrti aj pre najskúsenejších horolezcov. Bear by bol umrel, ak by nemal popri sebe skúseného člena tímu, ktorý ho doslova zachoval pri živote, kým on visel v bezvedomí na povraze.

V Prísloviach je napísané: „Ten, kto chodí s múdrymi, bude múdry; ale tomu, kto sa druží s bláznami, sa zle povodí“ (Pr 13:20). Keď bol apoštol Pavol v Lystre, uzdravil chromého človeka a celé mesto bolo na nohách. Napriek tomuto zázraku

však prišli Židia z Antiochie a Ikonie „a naviedli zástupy“. Sfanatizovaný dav Pavla ukameňoval tak, že ho „vliekli von z mesta, domnievajúc sa, že zomrel“ (Sk 14:19). Potom však prichádza nádherný verš 20: „Ale keď ho obstúpili učeníci, vstal!“ Aké je dôležité, aby si mal okolo seba učeníkov Ježiša Krista! Keď ho obstúpili, bola uvoľnená moc zmŕtvychvstania a Pavol vstal. Väčšina teológov sa domnieva, že tam naozaj došlo k vzkrieseniu. Nemôžeme si dovoliť žiť osamelé, izolované či zahorknuté životy. Boh nám môže pomôcť aj zvrchovane, no často nám bude pomáhať cez bratov. Máš ich okolo seba?

Aj v samom živote to tak beží, že ako v živote pokračujeme v mnohom závisí od kvality a charakteru našich priateľov. Ten úzky kruh priateľov, ktorých sme si zvolili, zvlášť ten dôverný kruh priateľov nás buď vybuduje, alebo zlomí. To isté platí aj pre nás osobne. Moji rodičia mi vždy prízvukovali: „Voľ si priateľov múdre.“ Pritom sa vždy spytovali s kým sa stretávam a priateľím a na základe toho dávali svoj súhlas alebo nesúhlas. Vplyv priateľov je hlboký a dalekosiahly – k dobrému, ale aj k zlému. Dôverné priateľstvo

sa stáva významnejšie s postupom času. Ako starneme, dôverní priatelia sa stávajú znamenitým prínosom pre náš život.

Kniha Prísloví je kniha múdrosti, teda ako žiť zručný, kompetentný život. Tam nachádzame ako sa opakovane hovorí o tom, že je potrebné nájsť si pravých priateľov. Správnych. Veľmi je dôležité s kým trávim svoj čas, pretože tá skutočnosť nám prinesie viac zručnosti a kompetencie do života alebo nás uvedie do problémov a ťažkostí. Pavol píše v 1. liste Korint'anom 15: 33 Nedajte sa oklamať: „*Zlé reči kazia dobré mravy!*“ Je úžasné ako je to jednoduché:

- Chodiť s múdrom priateľom = stávaš sa múdrejším
- Nasledovať blázna, aj keď je priateľom = privádza ťa to k ťažkostiam a trápeniu

Spomenieme aspoň tri princípy, ktoré nám pomôžu byť múdrymi a chodiť s múdrymi.

- Buď dobrým priateľom. Aby si sám pritiahol verného priateľa, ty sám musíš byť takým priateľom, akého si praješ vo svojom živote. Ak si ako osoba dôverný a poctivý, podobní ľudia ťa budú priťahovať a s nimi sa budeš priateliť. Ak si vo svojom živote praješ ľudí, ktorí veria v Boha a sústredia sa na vzrast vo vzťahu s Pánom Ježišom, ty sám sa musíš na to sústrediť. Ak si nepraješ priateľov, ktorí ohovárajú, tak ani ty neohováraš. Ak si praješ priateľov, ktorí sú ustretovatelia

podporujúci, keď to v živote nemáš ľahké, tak buď lojálny, ver v dobré v nich a zastaň sa ich, keď niekto na nich zaútočí. Ak chceš, aby tvoji priatelia robili správne veci, ty buď ten, kto robí správne. Správaj sa k iným ľuďom tak, ako by Boh chcel, aby si sa k nim správal.

- Tráv čas s priateľmi, ktorí sú múdri. Nepotrebuješ dlhý čas na to, aby si zistil, kto je múdry priateľ. Stačí len, aby si si položil nasledovné otázky a zistíš odpoveď:
- Nasledujú moji priatelia Ježiša a rastú v poznávaní Jeho ciest?
- Konajú moji priatelia správne, aj keď je v živote ťažko?
- Menia ľudí vďaka seba na lepších?
- Je tam priateľská súdržnosť aj v nepriaznivých časoch?
- Nemaj príliš veľa priateľov. Toto zneje trochu divne, či nie? Či vôbec možno mať veľa priateľov? A nie je život vlastne o vzťahoch? Odpoveď je aj áno, aj nie. Najdôležitejšie, kľúčové je mať ten vnútorný kruh blízkych priateľov, ktorým priebehom času úplne dôveruješ. To sú ľudia, ktorým sa zdôveríš, ľudia, na ktorých počítaš, že budú k tebe úprimní a poctivo ti povedia všetko, bez ohľadu na okolnosti. Sám Pán Ježiš mal skupinu dvanástich učeníkov a v nej mal úzky kruh troch – Peter, Jakob a Ján – učeníkov, s ktorými mal hlbší vzťah dôvery a blízkosti.

Múdri priatelia nám pomáhajú správne a úspešne navigovať svojím životom. Byť tým správnym a múdrom priateľom taktiež prináša život iným. Pán Ježiš je našim najlepším priateľom a príkladom. On je pre nás tým pozitívnym vplyvom. Preto choďme s Ním každý deň. On žil a pôsobil v živote úmyselne, aby odovzdal múdrosť a pravdu svojim učeníkom. Božia je dokonalá vôľa aj pre nás, aby sme odovzdali vieru nasledovnej generácii. Toto múdre správanie neprijde samé o sebe, ale musí byť zámerné. Ono pochádza z reálnych životných skúseností a vždy nám svedčí, aby sme chodili ako Ježiš, hovorili a žili ako Ježiš. Prvý list Jánov 2: 6 „*Kto hovorí, že zostáva v ňom, má aj sám žiť tak, ako žil on.*“

Choďme múdre v tomto živote.

Viera na živého Boha

*Bohu veriť je istota, že
nebudeme oklamaní. Boží
služobníci sa vždy snažia o to,
aby vieru zachovali až do konca.*

Ako druhé miesto, na zozname učenia o základoch o Kristovi, sa v liste Židom 6:1 nachádza viera na živého Boha. Predtým je pokánie z mŕtvych skutkov, čo znamená vyrovnávanie ciest a vymetávanie domu. Pán Ježiš povedal, že srdce, ktoré prestalo v sebe kŕmiť túžbu po hriechu, je ako vymetený dom, vyčistený a prázdny. Tak treba niečo do neho položiť. Ak po vykonanom pokání, teda zmene mysli a skutkov, nevnesieme tam vieru na živého Boha, istotne tam diabol vnesie späť svoje staré veci. On nemá svoj dom a jediné miesto, kde chce prebývať, je ľudské srdce. Chce ho úplne obsadiť. Ak si však vpustíme do srdca vieru na živého Boha, staneme sa silní a sprotivíme sa diabolským útokom vo viere. Apoštol Pána Ježiša Krista, Jakob, napísal: *„Podďajte sa tedy Bohu a sprotivte sa diablu a utečie od vás“* Jakob 4:7.

Peter v 1. Pt. 5:8-9 zaznamenal: *„Diabol obchádza ako lev a hľadá koho by zožral, ktorému sa postavte na odpor pevní vo viere.“*

Keď sme sa v pokání poddali Bohu, môžeme sa sprotiviť diablu, lebo už nenáležíme jemu, pretože je v srdci viera na živého Boha. Vo vete sa spomína *„pevní vo viere“*.

Ten, kto k Bohu pristupuje, musí veriť, že On je. Viera, to nie je členstvo v cirkevnom zbore alebo príslušnosť nejakej náboženskej skupine. Viera je základ vecí neviditeľných očiam, ktoré sa neskôr zjaví. Preto Pán Ježiš povedal: *„Tomáš, uveril si, pretože si videl, blahoslavení sú, ktorí nevideli a veria.“*

Tomu, kto verí, je všetko možné. Naše pokolenia nevideli fyzicky Pána Ježiša a veríme, že On žije a je naším Pánom.

K prílohe Vám pridám jeden príbeh z vlastnej skúsenosti. Rozhodli sme sa ľudí v meste oboznámiť o verejnej evanjelizácii. Stretli sme na námestí jedného pána. Keď sme mu povedali, s krikom sa vrhol na nás: „Ja som prvobojovník a náboženské veci nechcem ani počuť. Verím iba tomu, čo vidím.“ Snažili sme

sa ho upokojiť a ospravedlnili sa. Pokojnejším tónom zopakoval: „Ak nevidím, neverím, že je.“ Nasledovala otázka, či bol v Amerike.

„Nie, Ameriku nenávidím,“ odpovedal akoby víťazne.

„Tak Amerika nejestvuje.“

„Jestvuje, iba som tam nebol.“

„Veríte, hoci ste ju nevideli?“

Po takej otázke bolo najmúdrejšie zutekať.

Všetci veríme tomu, čo sme nevideli, hoci takému, čo nie je viera na živého Boha.

Veríme v dejinné tvrdenia, veríme rôznym teóriám, poveternej prognóze, lekárom či učiteľom. Najistejšie je veriť Bohu. To je určite jediná dokonalá pravda.

Dejiny sa menia, teórie dopĺňajú, ale Božie slovo trvá nemenné už storočia. Prečo by sa menilo, keď je raz dokonalé? Božie sľuby tiež sú dokonalé, keď sledujeme presnú dráhu, ktorou sa k nim dostaneme.

„On, hoci bol Syn, naučil sa poslušnosti z toho, čo trpel, a súc zdokonalený stal sa všetkým, ktorí ho poslúchajú, pôvodcom večného spasenia“ Židom 5:8-9.

Teda viera v Pána Ježiša a dôvera v Jeho sľuby má za cieľ náš život budovať na pevnom základe. Každý môže veriť v osobu Pána Ježiša Krista a Jeho učeniu. Nekladieme do popredia cirkevné učenie ani rozhodnutia cirkevných kazateľov. Božie slovo hovorí: *„Bláznivé Božie je múdrejšie ako ľudia...“*

Bohu veriť je istota, že nebudeme oklamaní. Boží služobníci sa vždy snažia o to, aby vieru zachovali až do konca.

Urobme záver: po pokání nasleduje viera na živého Boha, ktorá vyplní naše srdcia a javia sa skutky viery, ktoré ukazujú náš život v Kristu. Buďme verní až do smrti a dostaneme korunu života.

Ján Tomášik st.

Dostali ste Svätého Ducha, keď ste uverili?

Duch Svätý

Ako ho môžeme definovať a vysvetliť v dnešnej dobe, na základe Slova Božieho t. j. Biblie?

Mnoho pochybností sa objavujú v mysli človeka, keď o tom uvažuje. Pokúsime sa rozlúštiť veci a priniesť odpoveď na túto tému pomocou samotného Ducha Svätého.

Keď v Biblii nachádzame termín, ako je Boží Duch, Svätý Duch, Duch Pánov, Duch Ježiša Krista a tomu podobné, musíme si najprv spomenúť, že je iba jeden Boh. Ten jeden Boh je suverénny a úplne samostatný, bez toho, aby sa niekomu podriaďoval. Ten jeden Boh je duch a práve o tomto Duchu hovoríme. Efežanom 4 hovorí, že je jeden Pán a jeden Duch. Boh nie je materiálna bytosť, ale je duch. Boh nie je osoba, pretože osoba má telo. Jediné miesto, kde sa Boh zjavil v osobe, je to v Ježišovi. V Skutkoch apoštolských 17 nachádzame, že v tejto osobe muža bude súdiť svet. On sa iba vtelil do Ježiša Krista, aby sme my, ľudia, Ho mohli pochopiť. Pretože som sa ja, človek, nemohol dostať na úroveň Boha, Boh sa znížil na moju úroveň v osobe Ježiša. V liste Filipanom 2 hovorí, že Ježiš nepovažoval toho za lúpež stať sa človekom a zobrať službu a podobu sluhy. A pravdaže, stal sa podobný mne. Okrem hriechu.

V príležitosti, keď Ježiš Kristus vyhnal démona z človeka a tiež ho aj uzdravil, Matúš 12. kapitola uvádza, že farizeji Ho obvinili z démona, ktorým vyháňa démonov. On im na to povedal, že ak by satana vyhnal satanom, tak by to bolo ako rozdelený dom. Taký dom neobstojí a prepadne. Inými slovami, môžeme pochopiť, že Ježiš bol Boh, ktorý bol zjavený a pôsobiaci v ľudskom tele.

Nemôžeme teda rozdeliť samého Boha od Ducha Svätého. To, čo robí rozdiel medzi Bohom a Jeho Duchom je pôsobenie Božie. Boh je všadeprítomný. Ako by mohol byť prítomný Boh tam, kde je prítomný Duch Svätý? Boli by tam dva duchy a Boh je iba jeden.

Tešiteľ, Duch Ježiša Krista v nás

Ježiš Kristus započal rozprávať o vyliatí Ducha Svätého do človeka. Dovtedy hlavne nachádzame že Duch Boží prevzal človeka a človek konal prácu pod jeho vedením. V Jánovom evanjeliu v 14. a 16. kapitole Ježiš hovorí svojim učeníkom, že prichádza čas, keď On odíde od nich. Keď odíde, pošle Tešiteľa, aby bol s nimi. Ten Duch pravdy bude mať za cieľ usvedčovať ľudí o hriechu, o spravodlivosti a o súde. Ježiš povedal: ten Duch ma oslávi, pretože z môjho vezme a bude zvestovať vám.

Učeníci to nechápali. O čom hovorí? Ježiš im vysvetľoval, že vlastne On je Boh, ktorý prišiel, aby vykonal službu záchrany pre nich. Povedal: Vyšiel som od Otca, a prišiel som na svet, a zase opúšťam svet a idem k Otcovi. Či neveríte, že ja som v Otcovi a Otec vo mne? Slová, ktoré vám ja hovorím, nehovorím sám od seba, ale Otec, ktorý prebýva vo mne, on činí tie skutky. Verte mi, že ja som v Otcovi a Otec vo mne.

Ježiš tiež povedal: Ak ma milujete, ostrihajte moje prikázania, a ja požiadam Otca, a dá vám iného Tešiteľa, aby bol s vami na veky, toho Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože ho nevidí ani ho nezná. Ale vy ho znáte, pretože prebýva u vás a bude vo vás. Neopustím vás, aby ste boli sirotami, príjdem k vám.

Spojenie iný Tešiteľ neznamena druhý Duch, lebo Boh má iba jedného Ducha. Iný je v tom zmysle, že vtedy bol medzi nimi a potom bude v nich.

Vyliaty Svätý Duch

Vtedy ten Duch prebýval u nich, bol im zjavený v Ježišovi, ale povedal, že bude v nich. Tuná je potrebné porozumieť, že ako bol Boh v Ježišovi, tak dnes svojím Duchom chce byť v každom človekovi. Keď povieme „vyliat“ to znamená, že z niečoho presunieme do niečoho iného. My, ľudia, v Božom pohľade sme ako nádoby. Do nádoby môžeme niečo naliať a tá nádoba sa stane plná toho, čo sme do nej naliali.

Do nás Boh chce naliať svojho Ducha, aby sme boli naplnení Jeho Duchom.

Keď Pán Ježiš odchádzal zo zeme, posledné slová, ktoré povedal svojim učeníkom, boli: A hľa, ja posielam zasľúbenie svojho Otca na vás, a vy buďte v meste Jeruzaleme, dokiaľ nebudete odiati do moci z výsosti.

Učeníci už mali Ducha Božieho v sebe, pretože sa obrátili v znovuzrodení a k novote života v dni, keď ich povolal Ježiš za svojich nasledovníkov. Predsa, po troch rokoch strávených spolu v službe a živote, Ježiš hovorí o zasľúbení od Otca, ktoré sa stane v meste Jeruzaleme. Oni tomu uverili a pochopili, že je to vlastne ten Tešiteľ, o ktorom im hovoril skôr a že teraz je čas, aby ho dostali. Stalo sa to asi o desať dní neskôr.

Ako prijali vyliatie Ducha Svätého

Boli v Jeruzaleme spolu na modlitbe asi stodvadsať ľudí. Boli to Galileania a nie obyvatelia Jeruzalema. A zrazu povstal z neba zvuk ako zvuk nesúceho sa silného vánku a naplnil celý dom, kde sedeli. A ukázali sa im rozdeľujúce sa jazyky ako čo by jazyky ohňa, a sadol na jedného každého z nich. A zrazu boli všetci naplnení Svätým Duchom a začali hovoriť inými jazykmi, tak ako im dával Duch vysloviť sa.

Duch Svätý prišiel zrazu, a to ako zvuk vetra. Najprv naplnil celý dom, kde sedeli. Cieľom nebola plná miestnosť Ducha Svätého, cieľom boli ľudia naplnení Svätým Duchom. Pretože Boh neprebýva v domoch a budovách, aj keď je prítomný všade. Ľudské telo je miesto, keď si Boh žiada prebývať.

Keď prijali vyliatie Svätého Ducha, začali hovoriť slovami v cudzích jazykoch, ktoré sa neučili

a nepoznali. Kým hovorili tými jazykmi, boli na tom istom mieste cudzinci. Nábožní muži, zo všetkých národov, ktoré sú pod nebom. A keď povstal ten hlas, zišlo sa množstvo a boli celí zmätení, lebo ich počuli hovoriť jeden každý svojím vlastným jazykom. A žasli všetci, divili sa a hovorili jeden druhému: Či hľa, nie sú všetci títo, ktorí to hovoria, Galileania? Ako vtedy my, jeden každý, počujeme hovoriť svojím vlastným jazykom, v ktorom sme sa zrodili?

Iní hovorili, že vlastne ľudia sa pobláznili a že sú opití vínom. Vo víne je prostopaš a človek viac nie je kontrolovaný svojím vlastným rozumom, ale tým, čo je v ňom. Tak je to aj s človekom, ktorý je vyplnený Svätým Duchom. Nieže by nemohol byť kontrolovaný svojím rozumom, ale poddá sa vedeniu tomu Duchu, ktorý je v ňom a je to Svätý Duch. Človek je slabý na to, aby mohol správne rozhodovať. Preto sa často oddá alkoholu alebo ópiumu, aby on rozhodoval namiesto neho. Boh to zaplánoval pre seba. Aby On skrze vyliatie Svätého Ducha viedol človeka.

Otazka, ktorú si môžem klásť: či je mne potrebné vyliatie Ducha Svätého? Nasleduje kladná odpoveď. Pretože, keď prví učeníci boli pokrstení Duchom Svätým, apoštol Peter potvrdil hovoriac: A bude v posledných dňoch, hovorí Boh, že vylejem zo svojho Ducha na každé telo, a vaši synovia budú prorokovať i vaše dcéry, a vaši mládenci budú vídať videnia, a vašim starcom sa budú snívať sny.

Áno, i na svojich sluhov a na svoje dievky vylejem zo svojho Ducha v tých dňoch, a budú prorokovať.

Dnes právo na vyliatie Ducha Svätého má každý znovuzrodený človek. Nie je to iba vec výberu. Je to nevyhnutne potrebné, aby každý jednotliviec bol vedený Duchom Svätým. Nemôže byť vedený, ak ho nemá.

Boh má pre teba najlepšie a to najlepšie je krst Duchom Svätým. Aby si bol ním vedený, posilňovaný a zapečatený pre deň Jeho príchodu. Je to záloha, ktorú položil do teba pre istotu tvojho spasenia.

Prijal si Ducha Svätého odkedy si uveril? Prijmi ho.

Vladislav Širka

Niet spravodlivého ani jedného...

Volám sa Milan, a som kresťanom. Vždy som veril, že Boh je, ale nevenoval som tomu až takú pozornosť. Bol som ako všetci neveriaci, vrátane vychádzok s kamarátmi, zábavy s dievčatami a pod. Môj život sa nerozlišoval od života iných vo svete. Po skončení fakulty som sa zamestnal a myslel som si, že teraz si budem žiť svoj život. Onedlho však moja rodina zažívala problémy a môj život už nebol taký nádherný, akým sa mi zdal predtým. Nemohol som žiť iba pre seba, ale som bol potrebný svojej rodine, o ktorú som sa mal starať. V tom období som mal vzťah s dievčaťom a mohol by som povedať, že to bolo vtedy asi jedinou dobrou vecou v mojom živote. O krátky čas sme v rodine zažili stratu, zomrel mi otec a čoskoro sa skončil aj spomínaný vzťah. Bol som osamelý a zúfalý a kládol som si otázku, prečo sa mi to stáva. Chcel som vedieť dôvod, keďže som nikomu neukrivil a akoby sa krivda diala mne.

Vyrastal som v dobrej rodine, a to vďaka našim rodičom, ktorí môjho brata a mňa viedli k добрote a spravodlivosti. A práve tá spravodlivosť je tou zaujímavou vecou-určite ste si aj vy niekedy pomysleli, že ste spravodlivejší a lepší ako ostatní. Stalo sa to aj mne. Vôkol mňa som mohol vidieť ľudí opíjajúcich sa alkoholom, takých, čo sa pobili, v televíznych správach som každodenne počul o vraždách a násilí. Vtedy zvyčajne nastúpila pýcha, ktorá mi hovorila, že som dobrý a spravodlivý človek. Teraz však, keď sa moja odvaha a istota pominuli, opýtal som sa: kto som? Čo je zmysel tohto života?

V dajakom kresťanskom filme som počul, že keď sa človek nudí, zapojí televíziu a keď niečo hľadá, otvorí si Bibliu. Otvoril som ju aj ja jedného dňa a začal som ju úprimne čítať stranu za stranou. Zapáčilo sa mi to čítanie a pokračoval som v tom aj nasledovný deň. Postupom času sa moje srdce plnilo láskou a pociťoval som neopísateľný pokoj, radosť a nádej. Nevedel som, čo sa to stáva. Stalo sa to, že sa ma Boh dotkol. Tú chvíľu by som opísal ako chvíľu, keď si zastanete pred to správne zrkadlo. Zrkadlom je vlastne Sväté Písmo a Boh mi povedal, že nebol som až taký dobrý a spravodlivý ako som sa domnieval. Pravda bola tá, že som mnohokrát zhrešil a moje dobré skutky pred Bohom nepostačovali. Apoštol Pavol v liste Rimanom 3:10 hovorí, „Niet spravodlivého ani jedného.“ A zase v 3:23, „Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej.“ Teda skrze dedičného hriechu pochádzajúceho od Adama a Evy, človekova prirodzenosť je hriešna a odplatou je smrť. Boh nás však tak miloval, že sám seba obetoval a zjavil sa v tele človeka, v Ježišovi Kristovi, svojom jednorodenom Synovi, ktorý umrel na kríži za naše hriechy a v tretí deň vstal z mŕtvych, aby každý, kto uverí v Neho nezahynul, ale mal večný život. Môj nový život v Kristovi je plný lásky, radosti a pokoja a ten zmysel, ktorý som ustavične hľadal, som našiel-nasledovať Pána Ježiša Krista a slúžiť Mu. Ktorá je teda formula pre spasenie každého človeka? Božie Slovo nám hovorí, že každý, kto uverí v Pána Ježiša, urobí pokánie z hriechu a pokrstí sa na meno Pána Ježiša Krista, bude spasený a prijme dar Ducha Svätého. Je to milosť Pána, ktorú dostávame ako dar, nie našou zásluhou.

Na záver by som dodal, že je dobre zdieľať sa so svedectvom s inými o tom, ako Pán prináša svetlo a pravdu do našich životov. To je cieľom svedectva, aby sa zrodilo ďalšie, teda ďalší zmenený život milosťou Pána. Nemýľme sa, to nie je štýl života alebo jedna z možností. Je to jediný spôsob, ktorý vedie do večného života, lebo Ježiš je pravda, život i cesta. Otvor Mu svoje srdce a prijmi Pána už dnes.

Milan Čief

Ako ťa opísať mám?

Ako ťa opísať mám?
Ani keď sa najhlbšie zadumám,
slová dostatočné nemám.
Ako vytvoriť o Tebe úplný text,
keď o Tvojej veľkosti dokážeme poznať iba čiastočný kontext?
Predsa mi je srdce plné Tvojej inšpirácie,
kým naznačuješ večnosti ilustrácie.
Ty si veľký JA SOM,
mojej malej duše kompasom,
mojej túžby srdca vodcom.
JA SOM je tá najúprimnejšia mňa samej časť,
hriechu rozkázal, pustil ma a nepriateľ stratil vlasť.
Roztrhli sa putá
a nevedela som, že to Tvoja ruka prebodnutá.
Ako Judáša obvinieť, že ťa za malý peniaz predal,
keď dnes si zasa predávaný, druhý zradca ho vystriedal?
Ako Tomáša neveriacim nazvať,
kým sa slobodný človek bojí smelo ťa vyznať?
Ako ukázať celého Teba,
keď niekedy si chcem vytvoriť svoje každodenné chleba?
Tebe patrí potlesk, ľudská chvála je iba prázdny vresk,
hana zmizne ako blesk.
Ako rozpovedať o Tvojej veľkosti
v tejto plytkosti, krehkosti a nízkosti?
JA SOM je konštanta, ktorá zahanbí svet neúprimného cirkusanta.
Taký si reálny, že duchovný človek je iba v Tebe vitálny
a tento život vôbec nemusí byť ideálny.
Kým sa platforma usmerňuje na umierajúce celebrity,
pozíciu popularity a materiálnej prosperity,
ukazuješ nám Slovom život prinášajúce priority.
Nevedomosť svetová nie je strata,
je to múdrosti slabá záplata.
Poznať Teba je zvrchovaný cieľ,
začiatok pochádza od jasiel'.
Nemám múdrosť a slová,
čušať nechcem, napísať chcem aspoň trochu,
kým pretekáš mi v kalichu.
Mocný JA SOM je tá najúprimnejšia časť samej seba,
ktorá najviac sa ukáže, keď zostanem sama a v najhlbšej potrebe Teba.

Anna Pintírová

Manipulácia vo vzťahoch

Manipulácia je skryté, taktické správanie, ktorým chceme dosiahnuť to, o čom sa domnievame, že nedosiahneme alebo nedostaneme otvorenou diskusiou alebo požiadavkou.

Manipulatívne správanie sa javí už pri malých deťoch, keď zbadajú, že ich priamym, otvoreným požiadavkám sa nevyhovelo.

V tomto článku sa zameriame na manipuláciu, ktorá sa používa v rodine, najmä vo vzťahoch medzi manželskými partnermi. Manipulácia ako výraz sa najčastejšie vníma v negatívnej konotácii. No nie každá manipulácia musí byť aj zlá. Preto manipuláciu delíme na pozitívnu a negatívnu.

Pozitívna, férová manipulácia je taká, ktorá nezraní a nezapríčiní v zmanipulovanej osobe pocit sklamaní a využitia. Vedie k dobrým, užitočným výsledkom a niekedy je aj nevyhnutná. Napríklad, či mladá matka nevyužije všetky spôsoby a taktiky, len aby naviedla svoje malé dieťa, aby použilo liek, keď ho nechce? Alebo ťažko chorému človeku, hoci vieme, že je smrteľne chorý, to aj hovoríme? Nie, ale sa ho snažíme tešiť, kto ako vie. Aj v manželstve v určitých situáciách istý druh manipulácie je skôr užitočný a prinesie dobrý výsledok tak, že sa môže vyhnúť konfliktu, ba môže sa aj vylepšiť manželstvo. Uvediem taký banálny príklad: manželka má zlý deň, je mrzutá a nešťastná, že znovu pribrala. Manžel jej však neprisvieďa, ale sa uchýľuje k taktike presviedčania, že nie je to až tak, ako to ona vidí a to len, aby sa vyhol konfliktu. Boli aj také príbehy, okrem iných, keď si ľudia pomocou správnej manipulácie zachránili aj manželstvo. No netreba, aby, hoci aj takáto, dobroprajná manipulácia pretrvávala v manželskom živote ako každodenná prax.

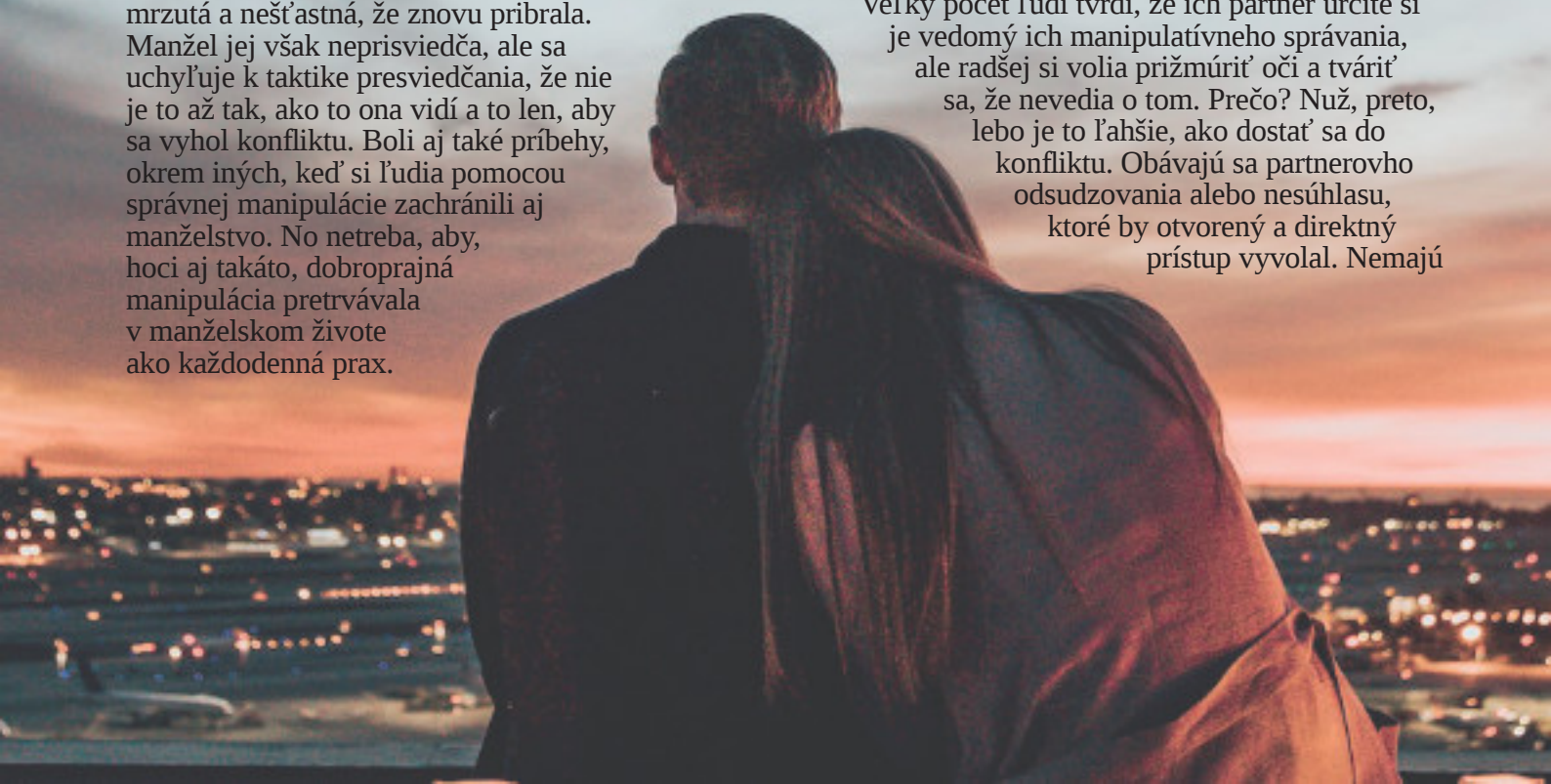
Treba byť opatrný a treba poznať tú tenkú hranicu, kedy už vchádza do oblasti klamstiev a nefér manipulácie. Treba byť múdry a vedieť správne manipulovať s ľuďmi vo všetkých oblastiach a situáciách života.

Príklad správnej, pozitívnej manipulácie vidíme aj z príbehu Pána Ježiša a ženy samaritánky, v ktorom Ježiš použil svoj vplyv, aby vykonal vôľu Božiu (Ján 4:7-42). Prorocky odhalil jej život, ktorý nebol až tak dobropovestný, zjavil sa jej ako Mesiáš – Kristus a to všetko cieľom jej spasenia a spasenia ľudí z celého mesta, ktorí ho týmto spôsobom jeho konania prijali ako Spasiteľa.

Negatívna, zlomyseľná manipulácia by nemala byť prítomná v našich domácnostiach a manželstvách vôbec. No, keď medzi manželmi nejestvuje správna, zdravá komunikácia, otvorenosť a úprimnosť, zlá manipulatívna sa ľahko vtiahne medzi nich a ničí také manželstvo. Ešte v záhrade Eden diabla manipulácia zmenila budúcnosť celého ľudstva. Satan manipuloval Evou citovaním slova, ktoré vypovedal Boh, ibaže ho trochu pozmenil. On bol prvý, ktorý zlomyseľnú manipuláciu priviedol na svet a je otcom manipulácie. Preto sa jej vyhýbajme a radšej sa prikloňme k úprimnosti, otvorenosti a priamosti.

Zlá manipulácia je, okrem iných definícií, využívanie nevedomosti, neistoty, dobromyseľnosti, naivity a slušnosti iných, s cieľom realizovať svoje utajené a skryté zámery, ciele a plány. Rozpoznať manipulátora je veľmi náročné a často neradi priznávame, že sme sa i sami stali obeťami manipulácie. Alebo sme i sami manipulovali.

Veľký počet ľudí tvrdí, že ich partner určite si je vedomý ich manipulatívneho správania, ale radšej si volia prižmúriť oči a tváriť sa, že nevedia o tom. Prečo? Nuž, preto, lebo je to ľahšie, ako dostať sa do konfliktu. Obávajú sa partnerovho odsudzovania alebo nesúhlasu, ktoré by otvorený a priamý prístup vyvolal. Nemajú

dostatok sily a smelosti na to, aby sa smelo zastali svojich názorov a bojovali za to, čo chcú.

Niekedy sa manipulatívne správanie stane súčasťou manželského života a manželia si myslia, že je to vlastne v poriadku, že ich vzťah, ktorý týmto správaním pestujú, je správny. Napríklad, keď manžel urazí manželku, ktorá sa nahnevá na neho. On jej kúpi darček, ktorý ona miluje a ona povie a zabudne na jeho prehrešok. Takáto vypočítavá manipulácia sa stáva každému, ale nesmie sa stať zvykom v manželstve, lebo neskôr môže prerásť v oveľa nebezpečnejšie formy manipulácie.

Pripomeňme si niekoľko spôsobov manipulácie v manželstve:

Spôsobovanie pocitu viny u svojho partnera, alebo emotívne vydieranie:

Keď jeden chce dosiahnuť niečo, čo sa tomu druhému nechce splniť, môže ho tento emočne vydierať: Ja ťa milujem, robím pre teba mnoho, a ty mi nechceš urobiť po vôli, lebo ma nemiluješ. A potom môže začať spočítavať jeho prehrešky z minulosti, atď.

Úloha mučenika:

Ak partner vždy uhovieva svojmu druhovi, preberá na seba ťažké práce a zodpovednosti, aby mu uľahčil, on si tak buduje uňho určitý druh kreditu. Využije ten kredit vtedy, keď sa to jemu hodí. Zráta mu všetky obete, ktoré podstúpil, aby teraz mohol niečo dopriať sebe, najčastejšie to, s čím ten druhý nesúhlasí.

„Aj iní to hovoria“:

V tomto spôsobe manipulácie sa využívajú iní ľudia, ich názory, a tak sa vplýva na partnera, aby zmenil svoju mienku v prospech manipulátora. Výrokmi, ako sú: „čítala som..., lekári tak vravia..., v televízii to povedali...“ sa pokúša presvedčiť partnera, že len „ja mám pravdu, ty nie si si istý, nevieš dobre“... a tak ho manipulatívne dostať pod svoju kontrolu. A partner sa nájde v nevýhodnej pozícii menšiny a snaží sa prispôbiť všetkým tým „múdrym“, a nakoniec partnerovi aj vyhovieť.

Skrášľovanie a umenšovanie svojich zlých skutkov:

Keď sa človek dopustí zlého skutku, ktorým

by mohol raniť svojho partnera, je ťažké si ho vyznať úplne a pravdivo. Najčastejšie sa uchyluje k jeho umenšovaniu, skrášľovaniu a vymýšľaniu poloprávd. Nie je to doslova klamstvo, niečo aj prizná, ale nie všetko. Je to polopravda a nie je to správne. Partner je ponechaný v chybné domnienke o tej veci a je oklamán, zmanipulovaný. Ak sa raz dozvie úplnú pravdu, bude nešťastný a sklamaný.

Vymýšľanie výhovoriek:

Sú ľudia, ktorí sú zruční, vedia robiť veľa majstrovských prác, ale nevedia spievať alebo hrať. Iní sa zasa vedú dobre uplatniť v rôznych spoločenských činnostiach, ale nemajú umelecké talenty. Sú aj takí, čo majú organizačné schopnosti, ale nemajú rečnícke schopnosti. A niektorí ľudia sú nešťastní pre tie svoje neschopnosti. Preto, ak sa im niečo nepodarí správne urobiť, skúšajú nájsť výhovorky: „bolela ma hlava, preto sa mi to nepodarilo..., ten majster predomnou to zle urobil..., ten koberec je nekvalitný, preto ho nemožno vyprať...“ atď. Takýmto spôsobom sa chce iných presvedčiť, že som schopný, viem to všetko urobiť, ale... Aj to je manipulácia. Poctivejšie je priznať, že toto neviem, nemôžem, ale môžem niečo iné.

Uplatkárstvo:

Niektorí ľudia si myslia, že partneri ich prestanú mať radi, ak im nebudú stále niečo dávať. Alebo robiť niečo pre neho-ňu. Sú to zvyčajne ľudia vykomplexovaní ešte od malička. Ak sa v detstve deti s nimi chceli kamarátiť, iba keď od nich niečo dostali, ten pocit, že si lásku musia kúpiť, môže pretrvávajúť až do dospelosti. Musia pochopiť, že láska nemá cenu a že sa nemôže kúpiť darom. Dar je dobrý, ale iba ako znak lásky, nie ako podmienka.

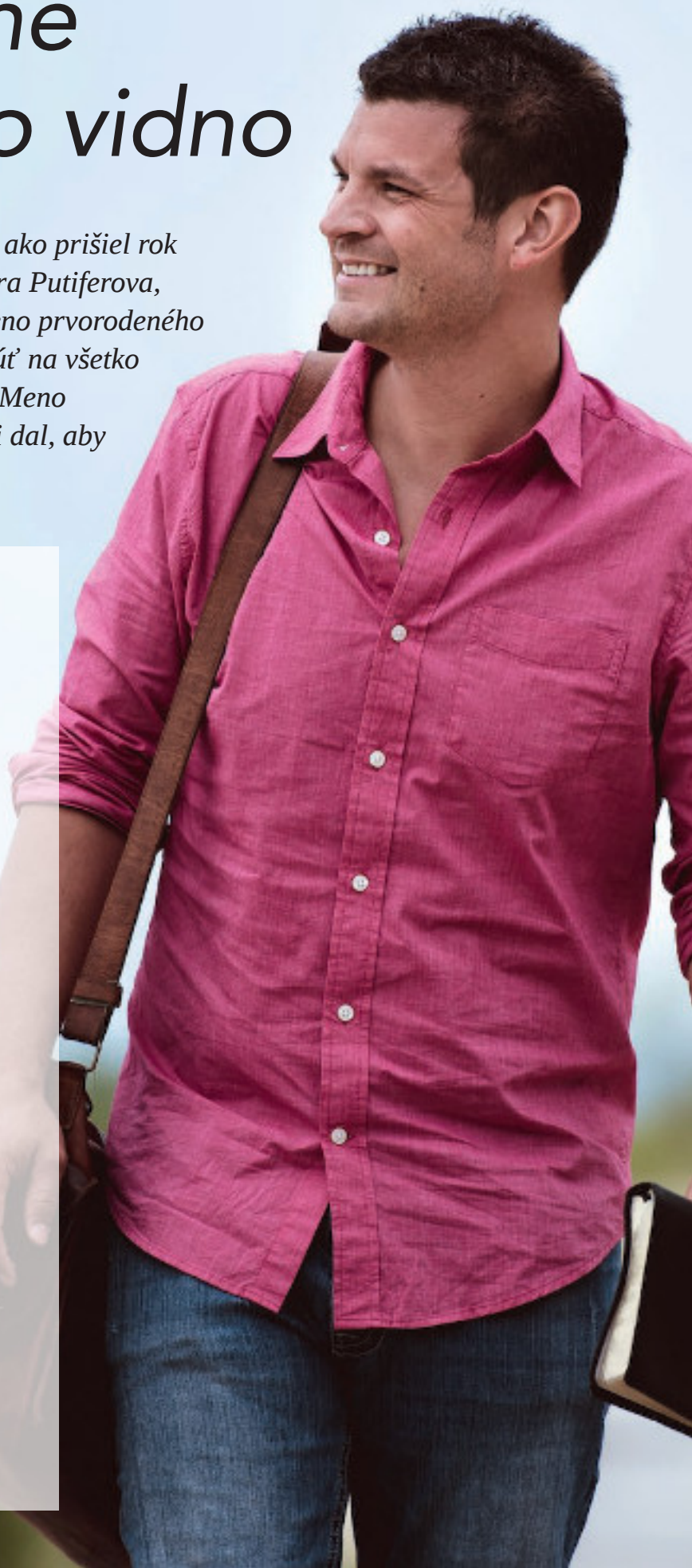
Manželia, ktorí sa dobre poznajú a majú pevne vybudovaný vzťah, nikdy ľahkovážne nebudú manipulovať svojimi partnermi len preto, aby ľahšie dosiahli svoje ciele. Kľúčom úspešného manželského vzťahu sú: kompromisy, otvorenosť, úprimnosť, priame oboznamovanie sa o želaniach a potrebách, a vzájomné porozumenie a dohoda.

Preto nikdy nepraktikujme najmä tú zlú manipuláciu v našich manželstvách a bojujme proti nej.

Keď čerpáme z neba, je to vidno

A Jozefovi sa narodili dvaja synovia, prv ako prišiel rok hladu, ktorých mu porodila Azenata, dcéra Putiferova, kňaza-kniežaťa z Óna. A Jozef nazval meno prvorodeného Manasses ; lebo vraj Bôh mi dal zabudnúť na všetko moje trápenie i na celý dom môjho otca. Meno druhého nazval Efraim; lebo vraj Bôh mi dal, aby som sa rozplodil v zemi môjho trápenia.

Niektoré veci, ktorými prešiel Jozef, ako skúšky, protivenstvá a prenasledovania- len ťažko si vieme predstaviť. Jeho život sa začal krásne. Pri otcovej láske a bohatom dome cítil bezpečnosť a istotu. Prišiel čas, keď musel prejsť cez mnoho veľkých ťažkostí. Najprv zradený a predaný od svojich najbližších - jeho súrodencov, ktorí ho nenávideli. V jednom okamihu bol synom a už v druhom sa stal otrokom. Aj napriek bolesti, ktorú cítil za svojím domom, ako otrok v putifárovom dome, videl sa pokrok v jeho živote, ale prišiel moment, keď skončil v žalári. V žalári sa mu tiež darilo, keď náčelník žalára dal do Jozefovej ruky všetkých väzňov a Jozef pomohol faraonovmu čašníkovi a pekárovi, ktorí sa tam ocitli tiež. Tomu čašníkovi, ktorý sa mal spamätať na Jozefa, keď sa našiel pri faraonovi. Zabudol však na Jozefa a ubehlo dva roky, kým rozpovedal faraonovi svoj príbeh.

A prešlo celkovo 13 rokov od toho momentu, keď bol predaný od svojich bratov do momentu, keď ho faraon ustanovil nad celou zemou egyptskou. Potom sa Jozef oženil a narodili sa mu dvaja synovia: Manasses = syn zabudnutia a Efraim = syn plodnosti. Boh spôsobil, aby zabudol na trápenie, ale Boh mu dal, aby sa rozplodil v zemi trápenia.

Vždy, keď som čítal tento príbeh o Jozefovi, vždy som si kládol otázky: Ako Jozef prešiel tými skúškami? Ako mohol zniesť bolesť, zradu od svojich najbližších? Ako mohol prijať fakt, že už nie je syn, ale otrok? Odkiaľ čerpal silu a motiváciu ísť napred a nevzdať sa?

Jedno je isté: Jozef čerpal zo zdroja, ktorý nebol z tohto sveta. Verše, ktoré prezrádzajú silu, z ktorej Jozef čerpal, sa tiahnu cez celý dej Jozefovho života a hovoria, že Pán bol s Jozefom. Jozef čerpal z neba a bolo to vidno. Nejestvuje sila v človekovi, aby prešiel tým, čím Jozef prešiel, ak by jeho zdroj nebol Pán.

Aby si sa mohol stať tým, čo Pán naplánoval pre tvoj život a aby si mohol konať to, čo ťa On povolal, musíš čerpať silu z neba a bude to vidno v tvojom živote. Čerpať z neba znamená nespoliehať sa na svoju rozumnosť, ale so všetkým dôverovať Bohu. Keď čerpáš z neba, je to na prvý pohľad neviditeľné zvonku, ale je to vidno v tvojom vnútri. Je tu Boží pokoj a dôvera, že On má všetko vo svojich rukách. Jozef, kým bol v otcovom bezpečí a kým sa mu snívali veľké sny o Jeho živote, ani len netušil čím má prejsť, aby sa tie sny stali

Jozef čerpal zo zdroja, ktorý nebol z tohto sveta.

skutočnosťou. A nikde nenájdeme verš, že by sa Jozef rozčaroval, reptal alebo sťažoval. To koná čerpanie z neba. Zdroj jeho sily nebol z tohto sveta, a preto mu Pán spôsobil, aby zabudol ná trápenie a tiež to, aby sa Jozef rozplodil v zemi trápenia.

Keď budeš čerpať z neba, Boh spôsobí, aby si zabudol na ťažké dni v tvojom živote a tiež spôsobí, aby si sa rozšíril tam, kde bývaš. Ak si dnes v situácii, že si zradený, predaný, falošne obžalovaný, nenávidený, v žalári, otrokom, a zdá sa ti až nemožným to, čo ti Boh zaslúbil-neboj sa. Manasses a Efraim sú na ceste, Boh spôsobí, aby si zabudol na trápenie, a nielen to, ale spôsobí aj tvoje rozšírenie.

Dávid Mámojka

Krása a sila letničných bohoslužieb

Vladimír Červenji

Boh nás, ako veriacich, postavil na túto zem, aby sme oslávili Jeho meno a spôsob, ako to urobíme, je cez náš život, konanie a slová. On od nás očakáva súkromné, osobné uctievanie, ale tiež aj spoločné, keď sa zídeme ako Jeho deti, ako kráľovské knazstvo, aby sme priniesli slávu a česť nášmu Kráľovi Ježišovi. Keď prichádzame na bohoslužby, my neprichádzame na obyčajné stretnutie s ľuďmi, ktorých viaže rovnaký záujem, rovnaká viera alebo podobné. My v skutočnosti pristupujeme k posvätenému času, kde je Kristus, vládca a Kráľ všetkého času a stvorenstva, prítomný na zvláštny spôsob. Bohoslužbu preto musíme vnímať omnoho viac, ako len spoločné schádzanie sa na modlitbu. Na bohoslužbe sme my celkovým spôsobom Cirkvi, v ktorej sa uskutočňuje rozmer kráľovstva Božieho. Na bohoslužbe my v skutočnosti prichádzame do samého neba, tam, kde je Kristus. To stretnutie nás mení, transformuje, rovnakým spôsobom ako aj Mojžiša, keď sa stretol s Bohom na vrchu Sinaj (2. Moj. 34:29). Hoci by sme nesmeli zanedbať osobné slávenie a uctievanie Boha, lebo ono je podmienkou pre spoločnú bohoslužbu, ktorá je Bohu príjemná, v tejto knihe sa budeme hlavne zaoberať práve spoločnou bohoslužbou veriacich.

Celá Biblia nám ukazuje na to, že jestvuje čisté a nepoškvrnené uctievanie, ale tiež aj bezcenné uctievanie. Ábelovo uctievanie Boh prijal, kým Kainovo zostalo nepovšimnuté. Bálovi proroci volali na svojho boha celý deň, kým Eliáš sa modlí jednu krátku modlitbu a jeho Boh posla

oheň z neba ako odpoveď. Za času proroka Malachiáša, Židia si zachovali formu a obyčaje, ktoré im Boh prikázal, avšak On hovorí, že by si radšej prial, aby niekto zablokoval dvere chrámu, ako čo by mali zostať otvorené pre neživú formu uctievania. „Oj, aby aj bol niekto medzi vami, kto by zamkol dvere, a neosvecovali by ste nadarmo môjho oltára! Nemám vo vás záľuby, hovorí Hospodin Zástupcov, a nechcem obetného daru obilného z vašej ruky“ (Malachiáš 1:10). Dôvod pre takéto ostré slová leží v tom, že ich srdcia boli ďaleko od Boha, a preto ich uctievanie nevychádzalo z hĺbokosti ich bytostí. Sám Ježiš sa vo svojom čase obrátil svojim súčasníkom a pokarhal ich slovami: „Pokrytci, dobre prorokoval o vás Izaiáš, keď povedal: Tento ľud sa mi blíži svojimi ústami a rtami ma ctí, ale ich srdce je ďaleko odo mňa“ (Matúš 15:7-8). Na rozčarovanie mnohých, tieto slová cez Malachiáša a Ježiša neboli odoslané nejakým „veľkým hriešnikom“, ale farizejom, ľuďom, ktorí pravidelne prichádzali na bohoslužby a vykonávali všetky obrady. Bola to skupina ľudí, z ktorých by si „každý rád vybral zať a“. Vždy milí a kultúrni, pobožní a rozhodní vo svojich presvedčeniach. Tieto príklady by nás mali naviesť na rozmýšľanie o tom, či je naše uctievanie Bohu príjemné a upokojujúce alebo možno ani nepríťahuje Božiu pozornosť.

Preklad: Anna Š. Širková

Či je Jemu niečo nemožné

Žijeme v dobe, keď všetko meriame; výšku, dĺžku, šírku, váhu, rýchlosť, veľkosť. Stali sme sa takými ľuďmi, kresťanmi. Meriame Boha, Jeho veľkosť, dobrotu, milosť a lásku. Máme na to právo? Slovo Božie nám hovorí, že aký chrám Mu budujeme, keď nebesia nebies Ho neobsiahnu, keď je zem podnôž Jeho nôh? Keď sa modlíme, z vlastnej skúsenosti poznám, že mu kladieme medze a nepriamo Mu hovoríme pokiaľ môže niečo konať. Musíme si zasa a zasa uvedomiť, že Bohu je všetko možné, ale nám ľuďom je to niekedy nepochopiteľné.

Stalo sa, že som jedného večera pociťovala veľmi veľkú bolesť v tele, natoľko, že som chcela ísť na pohotovosť. V aute som sa však rozhodla, že chcem vidieť ruku Božiu práve v

danej chvíli a odišla som domov. S manželom sme sa modlili a mne bolo iba horšie. Avšak nevzdávali sme sa. Vtom som začala uvažovať nad liekom, a vtedy som pochopila, že som obmedzila môjho Boha! Či je Jemu nemožné uzdraviť ma, keď On rozdelil more, stvoril všetko, otvoril oči slepému a nasýtil národ z 5 chlebov a 2 rýb?

V tej modlitbe som Bohu povedala: „Nepôjdem k doktorovi, nezoberiem lieky, ale budem čakať na Teba a Ty mi dokáž Tvoju moc.“

Nestalo sa to hneď, trvalo to viac ako iba pár minút, ale Boh nakoniec zobral všetku bolesť! Stáva sa, že to vzdáme po prvej modlitbe, chceli by sme hneď, ale Boh chce vidieť pokiaľ Mu budeme veriť.

Melisa Širková

pripravil: Michael Hromčík

Bud' nádoba

K Božiemu divu nie je potrebná veľká múdrosť a schopnosť (vdďaka Bohu, že ju mali na svadbe), ale sú potrebné nádoby, ktoré sa na Jeho slovo naplnia a na Jeho slovo sa začne z nich lievať.

Prišli na svadbu. Veselili sa a radovali, kým sa pozerali na usmiatych novomanželov. Krásne vyzdobené stoly, na ktorých boli chutné jedlá a dobrá hudba.

Pán domáci sa tešil, že oženil syna a že dostal nevestu. Zaplatil, aby všetko bolo tak, ako má byť na svadbe, bez toho, aby niečo chýbalo. Hostia si užívali svadobný čas a mladá nevesta sa tešila z toho, že sa jej splnil dievčenský sen.

To, bez čoho si nevedeli svadbu vo východnom svete predstaviť, bolo víno. Na tejto svadbe tiež bolo veľmi dobré víno. Všetkým, od starejšieho po svadobníkov, chutilo. Avšak z vína ubudlo a nikto si to nevšimol. Keď sa víno minulo, sluha to prišiel oznámiť. Čo teraz bude?

Boli tam múdri ľudia, ktorí sa snažili vyriešiť danú situáciu. Radi by domácemu pomohli zbaviť ho novej hanby. Boli tam i takí vyhľadávajúci nedostatky a nazdávali sa potajomky, že niečo nevyjde. Mária, matka Ježišova, tiež tam bola ako i učeníci, ktorí si naplno užívali svadobnú slávnosť. Bol tam Pán Ježiš Kristus.

Dostala sa k Nemu táto správa. Čo On mal s tým spoločné? Veď bol iba hosťom. On si na svoju svadbu zadovážil všetko a toto nebola Jeho svadba.

Múdrost' múdrych a schopnosť schopných nedokázali zadovážiť víno a matka Mária Mu prišla oznámiť, čo sa deje.

Kým by väčšina hľadala vyriešenie v múdrosti a schopnosti ľudí, Pán Ježiš hľadal niečo iné. On hľadal nádoby. K Božiemu divu nie je potrebná veľká múdrost' a schopnosť (vďaka Bohu, že ju mali na svadbe), ale sú potrebné nádoby, ktoré sa na Jeho slovo naplnia a na Jeho slovo sa začne z nich lievať.

O 2000 rokov neskôr, na Boží div nie je potrebné mudrovať a nie sú potrebné ani zvláštne schopnosti. Pán Ježiš Kristus stále hľadá nádoby, ktoré na ten div použije. Posiela svojich sluhov, aby naplnili nádoby Jeho slovom, zaslúbeniami, pravdou, Duchom. Pán Ježiš hľadá nádoby, v ktorých urobí div a skrze ktoré urobí div. Sluhovia lievali a lievali, až kým sa nádoby nenaplnili tým, čím Ježiš rozkázal ich naplniť.

Dnes sluhovia lievajú do nádob, ktoré si našiel Ježiš. My sme tie nádoby. My, ktorí počúvame Slovo Božie. My, ktorí dovoľujeme, aby do nás bolo naliate a nepohrdame tým, čo nám Boh chce naliať skrze svojich sluhov.

V tomto svete sa prázdna nádoba neuctieva. Viac sa uctieva múdrost' a schopnosť. V nebeskom kráľovstve Pán Ježiš vyhľadáva nádoby, ktoré by naplnil a skrze nich urobil div.

Vďaka Bohu za múdrost' a schopnosti, ktoré máme. Ježiš má však záujem o prázdne nádoby, ktoré On naplní a potom sa stane div. Buď nádoba, do ktorej sa dá naliať.

Dotyk majstrovej ruky

Každý človek má nejaký potenciál, ktorý je niekedy zanedbaný a nevyužitý, ale v rukách majstra sa stáva tou krásnou melódiou.

Určitý majster vypracoval krásne husle bez chyby. Keď na nich zahral, bola to dokonalá melódia pre človekove uši. Husle predal inému človekovi, ktorý chcel, aby sa jeho syn naučil hrať na nástroji. Syn cvičil, ale postupom času strácal záujem o husle. Prestal si ich vážiť a niekedy mu dokonca spadli na podlahu. Otec zobral husle, odniesol na povalu a tam stáli mnoho rokov. Po nejakom čase sa husle dostali na aukciu, hoci poškodené a staré. Všetky veci sa predali a o husle nikto neprejavoval záujem. Obchodník si myslel, že stráca s husľami čas, lebo nedostával žiadne cenové ponuky. Opýtal sa: ponúka niekto aspoň jeden dolár? Niekto zdvihol ruku. Vtedy sa opýtal, či ponúka dva doláre, aby nakoniec predal husle za tri doláre. Kúpil si ich starec, ktorý husle oprášil, naladil struny a zahral krásnu melódiu. Ľudia sa

zastavili a žasli nad hudbou, tieskali a mnohí plakali. Potom starec vrátil husle, ktoré sa vydražili za tritisíc dolárov.

Mnohí ľudia nie sú doladení, sú poškodení, teda zranení, a akoby nemali cenu. Ľudia pohrdli husľami na základe ich vzhľadu, ale dotyk majstrovej ruky zmenil ich hodnotu. Majster môže niečo staré urobiť na nové. Opravdivý majster môže vyliečiť zranené, napraviť zlomené. Jeden dotyk majstrovej ruky môže naladiť život. Dotyk Božej ruky to dokáže. Ak si myslíš, že sa ti nedarí v živote, dovoľ, aby sa ťa dotkla Jeho ruka a napravila veci. Každý človek má nejaký potenciál, ktorý je niekedy zanedbaný a nevyužitý, ale v rukách majstra sa stáva tou krásnou melódiou.

Starec, ktorý zobral do rúk husle, bol majstrom a ich výrobcom. Ak niekto vie zahrať na nástroji, ktorý je poškodený, starý a bezcenný, je to Boh. On je najlepším majstrom. Ľudia nechápali a pýtali sa, čo zmenilo hodnotu toho nástroja? Dotyk majstrovej ruky.

Čo dokáže zmeniť a zvýšiť hodnotu nášho života? Dotyk Majstrovej ruky.

Branislav Zima

Klietka

Jedného rána na Veľkú noc prišiel kazateľ na pódium s prázdnu, hrdzavou klietkou, ktorú položil na kazateľnicu. Nekoľko očí bolo zodvihnuté a ako odpoveď, kazateľ začal rozprávať:

Ako som včera išiel mestom, videl som jedného chlapca idúc smerom ku mne, nesúc túto klietku. Na spodku tejto klietky boli tri malé, divé vtáčiky, ktoré sa triasli od zimy a strachu. Zastavil som ho a opýtal som sa:

„Čo to máš tu?“

„Len niekoľko starých vtákov.“

„Čo budeš s nimi robiť?“

„Budem sa baviť. Budem ich hnevať, obťažovať, vytrhám im perie, budem mať dobrú zábavu.“

„Skôr alebo neskôr, prestanú ťa baviť. Čo potom urobíš s nimi?“

„Mám doma mačky. Dám ich im.“

Kazateľ sa utíšil na chvíľu. „Koľko chceš za tie vtáky?“

„Čože? Prečo chcete tie vtáky, pane? To sú obyčajné, staré vtáky. Nespievajú a nie sú ani pekné.“

„Koľko chceš?“

Chlapec sa pozrel na kazateľa ako na blázna a povedal mu: „10 eur.“

Kazateľ siahol do vrečka, vytiahol peniaze a dal ich chlapcovi. Potom pomaličky odišiel s klietkou na miesto, kde boli stromy a tráva, položil klietku na zem, otvoril ju a pustil vtáčiky von.

Potom kazateľ pokračoval so svojou rozprávkou.

Jedného dňa Ježiš a satan mali rozhovor.

Satan sa práve vrátil z prechádzky po zemi a pyšne a škodoradostne sa smial:

„Áno, práve som chytil mnoho ľudí tam dolu. Nastavil som pascu, použil návnadu a oni nemohli odolať. Všetkých som chytil.“

„Čo budeš s nimi robiť?“ – opýtal sa Ježiš.

„Ach, budem sa baviť. Naučím ich, aby sa zobrali a potom rozviedli, ako nech nenávidia a zneužívajú jedni druhých. Naučím ich, nech sa opijú, fajčia, berú drogy a hovoria špatné slová. Naučím ich, aby urobili zbrane a bomby, aby zabíjali jedni druhých. Budem mať dobrú zábavu.“

„Čo urobíš potom?“ – opýtal sa Ježiš.

„Zabijem ich.“

„Koľko chceš za nich?“

„Nechceš týchto ľudí. Vôbec nie sú dobrí. Zoberieš ich a oni ťa len budú nenávidieť. Budú ťa pľuť a preklínať. Nechceš týchto ľudí!“

„Koľko?“

Satan sa pozrel na Ježiša a škeril sa, „všetky tvoje slzy a všetku tvoju krv.“

Ježiš zaplatil cenu.

Ladislav Šírka

Ked' som prijal život služby, pokúšal som sa porozumieť, prečo tak veľa ľudí vzdoruje Bohu a odmieta Ho. Čoskoro som si uvedomil, že snád' hlavný dôvod je súženie a utrpenie. Ako mohol dobrý, spravodlivý a milujúci Boh dovoliť také trápenie, skazenosť, bolesť a úzkosť?

Pochybnosti v mysli môžu rásť súčasne s bolesťou v srdci. Ked' som sedel s trpiacimi, často som sa pristihol, že premýšľam nad páľčivými námietkami voči Božej existencii a kresťanskej viere. Pred niekoľkými rokmi hollywoodska herečka poskytla rozhovor potom, čo jej milovaný náhle zomrel pri nehode.

Dlho žila bez toho, že by rozmýšľala alebo hovorila o Bohu, ale akonáhle sa to stalo, povedala: „Ako mohol milujúci Boh dovoliť, aby sa to stalo?“ V okamihu sa jej ľahostajnosť voči Bohu zmenila na hnev. Tento druh skúsenosti viedol mnohých mysliteľov k argumentu, ako ho podal spisovateľ Stendhal (Marie-Henri Beyle), že „jediné ospravedlnenie pre Boha je, že neexistuje“.

Zároveň som ale zistil, že rovnaké množstvo ľudí nachádza Boha skrze súženie a utrpenie. Zistia, že ťažkosti ich posúvajú smerom k Bohu a nie od Neho. Nepokojné časy ich prebudia z desivého spánku duchovnej sebestačnosti do vážneho hľadania Boha. Utrpenie „vyvesí vlajku pravdy v pevnosti vzbúrenej duše“. Bolo by prehnané povedať, že bez utrpenia v živote človek Boha nenájde, ale nie veľmi prehnané. Ked' na nás príde bolesť a utrpenie, konečne vidíme, že nielenže život nekontrolujeme, ale že sme to ani nikdy nerobili.

V priebehu rokov som si taktiež uvedomil, že nepriazeň osudu nevedie ľudí len k viere v Božiu existenciu. Tých, ktorí už veria, vtáhuje do hlbšieho prežívania Božej existencie, lásky a milosti. Jeden z hlavných spôsobov, ako sa posúvame od abstraktného poznania o Bohu k osobnému stretnutiu s Ním ako živou skutočnosťou, je skrze pec súženia. Ako to slávne podal C. S. Lewis: „Boh k nám šepká skrze naše potešenie, hovorí cez naše svedomie, ale kričí v našej bolesti.“

Veriaci v mysli rozumejú mnohým doktrinálnym faktom, ale tieto fakty zriedka doputujú do srdca, ak nezakúsia sklamanie, zlyhanie a stratu. Ako mi raz povedal muž, ktorý, ako sa zdalo, mal prísť o kariéru aj rodinu: „Vždy som v princípe vedel, že Ježiš je všetko, čo potrebuješ pre život. Ale v skutočnosti naozaj nevieš, že Ježiš je všetko, čo potrebuješ, kým Ježiš nie je všetko, čo máš.“

BOLEŠŤ A UTRPENIE

Chcel by si spoznať Boha osobne?

Čo je potrebné, aby sa započal vzťah s Bohom? Čakať, aby udrel hrom? Posvätiť si život pre nesebecké náboženské skutky? Stať sa lepšou osobou, aby ťa Boh prijal? Nič podobné. V Biblii Boh celkom jasne zjavil ako Ho môžeme spoznať. Toto je spôsob, akým môžeš začať osobný vzťah s Bohom, už v tejto chvíli.

Prvý princíp: Boh ťa miluje a má predivný plán pre tvoj život. Boh ťa stvoril. A nielen to, ale toľko ťa miluje, že chce, aby si s Ním strávil večnosť. Ježiš povedal: „*Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto kto verí v Neho nezahynul, ale mal večný život.*“

Čo nám prekáža, aby sme Boha spoznali?

Druhý princíp: Všetci hrešíme a hriech nás oddelil od Boha. Cítíme to oddelenie, vzdialenosť od Boha pre hriech. Biblia hovorí: „*My všetci sme zblúdili ako ovce, všetci sme chodili vlastnou cestou. A Hospodín spôsobil, aby Ho zasiahla neprávosť všetkých nás.*“

Hlboko v sebe sme možno aktívne proti alebo pasívne sa nezaujíname o Boha a Jeho cesty, ale to všetko je dôkazom toho, čo Biblia nazýva hriechom. Následok hriechu v našich životoch je smrť – duchovné oddelenie od Boha. Aj ak sa možno pokúšame priblížiť sa Mu vlastnou námahou, nevyhnutne zažijeme neúspech.

Tento diagram zobrazuje veľkú priepasť, ktorá je medzi nami a Bohom. Šipy sú naše pokusy dostať sa k Bohu vlastnou silou. Môžeme sa snažiť konať dobré skutky v živote, alebo zarobiť si Jeho povolenie dobrým životom alebo morálnou filozofiou. Ale naše dobré zámery nie sú dostatočné, aby prikryli náš hriech.

Ako prekonať túto priepasť?

Tretí princíp: Ježiš Kristus je jediné riešenie pre náš hriech. Cez Neho môžeme spoznať a zakúsiť Božiu lásku a plán pre náš život. My sme si zaslúžili zaplatiť za svoj hriech. Problém je v tom, že trest je smrť. Preto, aby sme nemuseli zomrieť oddelení od Boha, zo svojej lásky k nám, Ježiš Kristus zomrel namiesto nás. Na kríži Ježiš prevzal všetky hriechy na seba a v úplnosti zaplatil za nás. „*Pretože aj Kristus umrel raz za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby vás priviedol k Bohu.*“ Spasil nás nie na základe našich dobrých skutkov, ktoré sme my činili v spravodlivosti, ale podľa svojej milosti. Príčinou Ježišovej smrti na kríži, hriech nás viac neoddeľuje od Boha.

Ježiš nielenže zomrel za naše hriechy, ale aj vstal z mŕtvych. Tým ukázal, že môže s právom bezpochybne sľúbiť večný život – že je On Synom Božím a jediný spôsob, ktorým môžeme spoznať Boha. Preto Ježiš povedal: „*Ježiš mu riekol: Ja som cesta, pravda i život. Nikto neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.*“

Len spoznanie, čo Ježiš urobil pre nás a čo nám ponúka. Aby sme mali vzťah s Bohom, je potrebné Ho prijať do svojho života.

Štvrtý princíp: Musíme sa rozhodnúť opustiť hriech, opustiť všetko, čo nie je po Božej vôli a rozhodnúť sa žiť posvätený život. A potom prijať Ježiša Krista ako Spasiteľa a ako Pána.

Biblia hovorí: „*A všetkým, ktorí Ho prijali dal právo a moc stať sa deťmi Božími.*“

Ježiša prijímame vierou. Biblia hovorí: „*Lebo milost'ou ste spasení, skrze vieru. A to nie sami zo seba; je to dar Boží; nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil.*“

Prijať Ježiša znamená uveriť, že je Ježiš Syn Boží, čo aj sám o sebe hovoril, a potom Ho pozvať, aby prišiel a spravoval naším životom. Ježiš povedal: „*Ja som prišiel, aby mali život a to v hojnej miere.*“

Krista môžeš prijať teraz. Pamätaj, Ježiš povedal: „*Hľa, stojím pri dverách a klopem, ak niekto čuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem a budem večerať s ním a on so mnou.*“ Chceš odpovedať na to pozvanie?

Nie sú dôležité presné slová, ktorými sa oddáš Bohu. On pozná zámery tvojho srdca. Ak si si nie istý/á ako sa máš modliť, tu sú slová, ktoré môžeš použiť:

„*Ježiš, chcem Ťa spoznať. Chcem, aby si vošiel do môjho života. Ďakujem Ti, že si zomrel na kríži za môj hriech, aby si ma mohol v úplnosti prijať. Len Ty mi môžeš dať silu, aby som sa zmenil a stal sa osobou akou si ma stvoril. Ďakujem Ti za odpustenie a večný život s Bohom. Oddávam Ti svoj život. Prosím Ťa, učiň s ním čokoľvek chceš. Amen.*“

Ak si sa úprimne pomodlil/a, Ježiš vošiel do tvojho života, ako i zaslúžil. Začal/a si osobný vzťah s Bohom.

Nasledujú celoživotné zmeny a rast ako sa ti Boh bude zjavovať cez čítanie Biblie, modlitbu a rozhovor s inými kresťanmi.

pripravila: Jana Záhorcová

Kniha: Plesajúci otec

Dr. Brian Kinsey

Odhaľ radosť a moc v každodennom vzťahu s Bohom.

Prečítaj túto knihu k vlastnému požehnaniu a posilneniu.

A ponad to, plesaj s Otcom, lebo radosť Pánova je naša sila.

cena: 500,00 din

Kniha: Krása a sila letničných bohoslužieb

autora Vladimíra Červeního

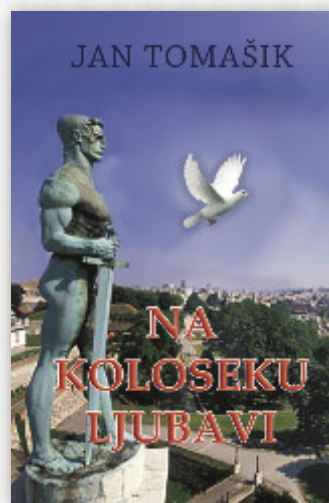
cena: 400,00 din

Kniha: Na trati lásky

autora Jána Tomášika

cena: 400,00 din

Objednajte si na adrese:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA“
KULPÍN 21472, Radnička č. 23, SRBIJA Tel/Fax: + 381 21 22 86 988
E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs